

Nr 270.

Godkänd av första kammaren den 3 juni 1922.

Godkänd av andra kammaren den 3 juni 1922.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående beskattning av socker m. m., i vad propositionen avser pensionsförhållanden m. m.

(Bankoutskottets utlåtande nr 68.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 10 mars 1922 dagtecknad proposition, nr 182, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, bland annat föreslagit riksdagen; dels godkänna av departementschefen föreslagna grunder för pensionering av förste kontrollörer och kontrollörer vid socker-raffinaderier att gälla tills vidare, intill dess annorlunda kan varda bestämt, ävensom för utbetalande av engångsunderstöd åt vissa kontrolltjänstemän vid nämnda raffinaderier; dels medgiva, att kostnaden för ifrågasvarande pensionering må bestridas av elfte huvudtitelns förslagsanslag till allmänna indragningsstaten och kostnaden för engångsunderstöden av förslagsanslaget till kontroll å tillverkningsavgifter; dels ock medgiva, att Eders Kungl. Maj:t må av sistberörda anslag disponera ett belopp av högst 5,000 kronor för utbetalande av tillfälliga understöd till personal vid råsockerfabriker.

Såsom framgår av andra riksdagens skrivelser, har riksdagen anmält sina beslut i anledning av förevarande proposition, såvitt den icke avser pensionering, engångsunderstöd och tillfälliga understöd.

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 14 saml. (Nr 270—275.)

I likhet med departementschefen anser riksdagen starka billighets-skäl tala för, att viss del av den personal, som varit anställd vid sockerkontrollen men genom den nu beslutade kontrollreformen kommer att mista sina anställningar, må tilldelas understöd genom pensioner eller annorledes. Ifrågavarande understöd kunna givetvis icke betraktas såsom pensioner i vanlig mening utan gottgörelse för mistad inkomst vid påtvinget entledigande i anledning av beslutad omorganisation.

Vid granskning av Eders Kungl. Maj:ts förslag har riksdagen icke funnit anledning till annan erinran än att, då här icke är fråga om ett provisoriskt ordnande av förevarande angelägenhet, grunderna för pensionering av förste kontrollörer och kontrollörer ansetts böra fastställas definitivt och således böra gälla utan sådan inskränkning, som i förslaget angivits. Vid sådant förhållande hava orden »att gälla tillsvidare intill dess annorlunda kan varda bestämt» uteslutits.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen

dels godkänt av departementschefen föreslagna grunder för pensionering av förste kontrollörer och kontrollörer vid sockerraffinaderier, ävensom för utbetalande av engångsunderstöd åt vissa kontrolltjänstemän vid nämnda raffinaderier;

dels medgivit, att kostnaden för ifrågavarande pensionering må bestridas av elfte huvudtitelns förslagsanslag till allmänna indragningsstaten och kostnaden för engångsunderstöden av förslagsanslaget till kontroll å tillverkningsavgifter;

dels ock medgivit att Eders Kungl. Maj:t må av sistberörda anslag disponera ett belopp av högst 5,000 kronor för utbetalande av tillfälliga understöd till personal vid råsockerfabriker.

Stockholm den 3 juni 1922.

Med undersåtlig vördnad.
